

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

05 februarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Constantin Gurschi,

Judecători – Liliana Catan și Ion Arhiliuc,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 23 mai 2013, declarat de inculpatul

Curudimov Nicolai Gheorghe, născut la 29 septembrie 1971, originar și locuitor din or. Ceadâr-Lunga, str. Jucovschii 96, UTA Găgăuzia.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 02 ianuarie 2013- 04 aprilie 2013;

Instanța de apel: 23 aprilie 2013- 23 mai 2013;

Instanța de recurs: 13 noiembrie 2013- 05 februarie 2014

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 04 aprilie 2013, Curudimov Nicolai a fost condamnat în baza art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal la 6 luni închisoare.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că Curudimov Nicolai, la 22 noiembrie 2012, aproximativ de la ora 08:00 pînă la ora 20:00, aflîndu-se în casa nr. 96, str. Jucovschii, în or. Ceadâr-Lunga și în urma conflictului apărut cu mama lui, Curudimova Liubovi, se adresa cu cuvinte obscente, după care a lovit-o, cauzîndu-i părții vătămate leziuni corporale, care au cauzat dauna sănătății de gravitate medie cu tulburarea sănătății pe un termen mai mult de 21 zile.

3. Nefiind de acord cu sentința, procurorul a depus apel, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În argumentarea apelului declarat, procurorul a invocat că la stabilirea pedepsei inculpatului, nu s-a ținut cont de faptul că acesta anterior a fost judecat și deși antecedentul este stins, a săvîrșit o infracțiune intenționată pentru care este prevăzută pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, se caracterizează negativ și nu

are loc de muncă, nu și-a recunoscut vina pentru infracțiunea săvârșită, iar la stabilirea pedepsei, instanța de fond nu a indicat categoria instituției penitenciare.

3.1. Împotriva sentinței a depus apel și partea vătămată, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal la 5 ani închisoare.

În motivarea apelului, apelanta a invocat că instanța de fond a stabilit inculpatului pedeapsă fără a ține cont de personalitatea acestuia, de faptul că anterior a fost judecat și de mai multe ori a fost tras la răspundere contravențională pentru maltratarea părții vătămate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 23 mai 2013, a fost admis parțial apelul procurorului și al părții vătămate, casată sentința primei instanțe în partea pedepsei stabilite și pronunțată o nouă hotărâre prin care:

Curudimov Nicolai a fost condamnat în baza art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal la 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința a fost menținută.

5. În argumentarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că pedeapsa stabilită inculpatului este extrem de blândă și nu corespunde scopurilor pedepsei: restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea comiterii a altor infracțiuni, inclusiv și împotriva membrilor familiei sale.

Totodată, Colegiul penal a menționat că nu sunt temeiuri pentru a stabili pedeapsa maximă a infracțiunii încriminate, deoarece stabilirea unei asemenea pedepse nu va corespunde gradului de pericol social al celor comise și consecințelor lor.

6. Împotriva deciziei menționată, inculpatul a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, cu menținerea sentinței instanței de fond.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că la stabilirea pedepsei nu s-a luat în considerație faptul că este invalid și are la întreținere un copil minor.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor cauzei și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Cum s-a menționat în pct. 6 din prezenta decizie, recurentul este de acord cu circumstanțele de fapt stabilite, însă, critică hotărârea instanței de apel sub aspectul greșitei individualizări a pedepsei aplicate.

Potrivit prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal, conchide că în speța examinată nu persistă erori de drept, care ar determina necesitatea casării deciziei, deoarece pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, instanța de apel just a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, luînd în considerație gradul pericolului social al infracțiunii comise, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele agravante și atenuante ale cauzei, fiind respectate în integritate dispozițiile art. 61, 75, 76, Cod penal.

Din conținutul recursului ordinar rezultă că, autorul critică neaprecierea de către instanța de apel a faptului că este invalid și are la întreținere un copil minor.

Colegiul penal consideră ca fiind neîntemeiate motivele invocate de către recurent, deoarece instanța de apel just a motivat că, mărimea pedepsei sub formă de închisoare de 6 luni, stabilită inculpatului, de prima instanță, constituie o pedeapsă prea blîndă, luînd în considerație faptul că, ultimul anterior a mai fost tras la răspundere penală deși antecedentul penal este stins (f.d.51), dar și la răspundere contravențională conform art. 47¹ al.(2) Cod Contravențional, aplicînd, de asemenea, violență asupra mamei sale și din nou a comis fapta din speță, asupra mamei sale. S-a luat în considerație și faptul că inculpatul la locul de trai se caracterizează în exclusivitate negativ (f.d.59) . Mai mult ca atît, un certificat care ar confirma gradul de invaliditate a inculpatului și că la întreținere are un copil minor, la materialele cauzei nu este anexat.

Astfel, inculpatul prezentînd un pericol real pentru familia sa și societate, instanța de apel, just a considerat că, corectarea și îndreptarea fără izolarea de societate a acestuia este imposibilă, aplicîndu-i pedeapsa reală cu închisoare, pe un termen mai mare de cît cel stabilit de către prima instanță, în limitele sancțiunii prevăzute de articolul încriminat, prezentînd posibilitate inculpatului să conștientizeze cele comise și să stea pe calea corijării.

Potrivit art. 61 al.(2) CP RM, *pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane.*

Reieșind din cele expuse, Colegiul consideră pedeapsa numită inculpatului una legală, întemeiată și echitabilă, în limitele sancțiunii articolului incriminat, motiv pentru care recursul inculpatului este unul vădit neîntemeiat.

8. Pentru aceste motive, în conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatului Curudimov Nicolai, împotriva deciziei Colegiului penal, al Curții de Apel Comrat din, 23 mai 2013, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 05 februarie 2013.

Președinte:

Constantin Gurschi

Judecători:

Liliana Catan

Ion Arhiliuc